DEVRİMCİ TİP haberleri

SAYI: 2 10 Ekim 1969

TEMEL DEVRİMCİ ŞİARIMIZ

Devrimci TİP Haberlerinin ikinci sayısı, baskıdan çıkıp, abonelere yollanmak üzere olduğu sıralarda Türkiye. Filipin tipi demokrasinin kurallarına uygun bir genel seçimi daha geçirmiş olacaktır. Ve emperyalizmin belirlediği şartlar, Türkiye içindeki karşı devrimci güçlerin siyasî örgütünü ve dolayısıyla da emperyalizm - işbirlikçi burjuvazi - feodal ağa ittifakını sandıktan çıkaracaktır.

Filipin tipi demokrasinin oyun kuralları böyle bir sonuca göre tezgahlanmıştır. Ve emperyalizmin boyunduruğu altındaki bir ülkenin devrimci güçleri, bu kuralları zorlamadıkça ve giderek sahte - demokratik ortamı temelinden değiştirmedikçe halkının hür - iradesinin etkenliğe erişeceği gerçek demokratik düzen ve bu yapının doğal sonucu olan ilerici yönetimler iktidara gelemeyecektir.

Demokrasiyi, ülke içinde faaliyet gösteren partilerin sayısı ile değerlendirip bu partilerin sağcı ya da solcu görüşlerine aldanarak var saymak devrimci saflar için büyük ve temel bir hatadır. Politik üst - yapının, emperyalizmin belirlediği alternatifler arasındaki seçim mücadelesi ile tayin edildiği bir ortamda, parlementoya gönderilen TİP milletvekili sayısı Türkiye devrimcilerinin başarı kıstası olamaz.

Devrimcilerin gerçek başarısı, emperyalizmin ve onun yurt içindeki müttefiklerinin örgütledikleri karşı - devrim'i geriletmeleri ve yığınlarla kuracakları devrimci bağların nitelik ve nicelikçe yoğunluğu sonunda, ilk aşama olarak gerçekleştirecekleri Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye'dir.

Proleter devrimcileri için seçim her gündür. Emperyalizme, onun yurt içi işbirliçilerine karşı çeşitli alanlarda yürütülen devrmci mücadeleler arasındaki bağı kurmak, bu mücadelelere bilfiil öncülük etmek, köylülerin demokratik hakları ve anti-emperyalist kuvvetleri arasındaki ilişkileri pekiştirmek ve bütünleştirmek proleter devrimcilerinin, bir gün için bile vazgeçilemez olan, devrimci görevleridir.

Uzun ve sabırlı bir mücadeleyi gerektiren böyle bir sorumluluk, Filipin tipi gerici parlementerizmin sandıktan çıkaracağı iktidarların karşısında daha aktif olmak zorunluğunu, daha bilinçli çalışmak ve saflarımızı bölücülüğün her türlüsünden dikkatle korumak gereğini bize getiriyor.

TİP içinde, oportünizmin yıkıcı etkilerine karşı porletaryanın devrimci örgütü için, parti dışında ise, bütün millici sınıf ve tabakalarla «Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye» mücadelesinide omuz omuza!...

Temel, devrimci şiarımız budur.

Faruk Haksal

olaylar

Proleter devrimcileri seçim propogandalarında etkenlik kurdular

Ege'de

Aydın ilinde, TİP'den liste başı olan devrimci köylü aday Hüseyin Kaya'nın üstüne sosyalist bir partide asla olmaması gereken bir kararla kontenjan konması üzerine, bütün devrimcilerin ortak kararıyla, Hüseyin Kaya bağımsız aday olmuştu. Ve bütün proleter sosyalistleri, seçim olanağından yararlanmak ve ilkelerini halk yığınlarına anlatmak için çalışmağa karar verdiler.

Seçim döneminde devrimcilere düşen görev: gerici parlamentarizmin bütün olanaklarından yararlanarak, geniş halk yığınlarına anti-emperyalist ve anti-feodal bilinç vermek; geniş halk yığınlarıyla bağları kurmak; onlara iflâs etmekte olan gerici parlamentarizmi anlamak; onları bağımsızlık ve gerçek demokrasi için mücadeleye sokmaktır. Bütün bunları, devrimci hareketlerde işçileri, köylüleri hareketin içine sokarak yapmak gerekir. İşte bu gerçeği gözönünde bulunduran proleter sosyalistleri, seçim eylemlerini şöyle tespit etti: 24 Eylül Çarşamba günü Söke'de, —bir aksilik olmazsa— 2 Ekim Perşembe günü Nazilli'de ve 7 Ekim Salı günü Aydın'da «Tam Bağımsız Gerçekten Demokratik Türkiye» için mitingler düzenlemeye ve bundan önce de 8 siyasi partinin ağız birliği etmişcesine Amerikan emperyalizmini hiç ağzına almadığı seçim döneminde, bu gerçeği dile getirmek, halkı anti-Amerikan mücadeleye çağırmak için sırasıyla bütün ilçelerin köylerine dağılıp propaganda faaliyetinde bulunmak gerekiyordu. Ve öyle yapıldı.

20-21 Eylül günleri 50 ye yakın Ege Üniversitesine bağlı genç 3-4 kişilik guruplar halinde köylere dağıldılar.

Köylülerle dertleşildi. Karşılıklı dertler döküldü. Ve görüldü ki, artık köylü gerici parlamentarizmin çıkmazını anlamıştır. Partilerin (mevcut partilerin) işçiye, köylüye hiç bir şey getirmiyeceğini kavramışlardır. Ve artık köylülerin büyük bir çoğunluğunun çirkin politikacıların palavralarına karınları toktur. Politikacılar, köylünün karşısında terleyeceklerdir. Soru yağmuruna tutulacaklardır. Ve geveledikleri sürece, köylülerde bir tiksinti yaratacaklardır. En önemlisi 16 Nisanda Söke'de yapılan «Bağımsızlık ve Toprak Reformu» mitinginin tesiri gittikçe yayılmış ve köylü, devrimci gençliğin ne olduğunu, neler için mücadele ettiğini; onların işçiler-köylüler için mücadele ettiğini anlamış ve onları bağrına basmıştır. Hepsinin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine girdiği görülmüştür. Bunun sonucunda açıkça anlamak mümkündür ki: Proleter devrimci çizgi, KITLE ÇİZGİSİDİR. Kitle ile bağlar kuruldukça, kitle, hareketin içine girer ve zafer ancak bu şekilde devrimcilerin olur. Kitle çizgisinden sapma, kitlelerle bağlar kurmamaktan ve kitleye güvenmemektendir. Oysa büyük bir devrimcinin dediği gibi «**Halk, yalnız halk; tarihin itici gücü odur.**» Kitleye dayanmayan bir hareket yıkılmağa mahkûmdur.

Büyük şehirlerdeki, devrimci gençliğin anti-emperyalist hareketleri, köylülerle dolaylı bağlarını kurmuş ve yapılan her hareket işçi-köylü-öğrenci birliğini pekiştirmiştir.

Köylüler, içlerinden birinin aday olmasına sevinmiş ve köylünün kendine güveni gelmiştir.

Köylerde Miting Çağrısı ve İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesi dağıtılmıştır. Çağrı Bildirisi şöyledir:

«Tam Bağımsız Gerçekten Demokratik Türkiye» için

«Amerikan emperyalizmine paydos! Toprak istiyoruz!»

«Ağalığa - tefeciliğe paydos! Toprak istiyoruz!»

«Sahte demokrasiye paydos! Gerçek demokrasi istiyoruz!»

«Devrimcilerin bağımsız adayı, Söke'nin Güzeltepe köyünden HÜSEYİN KAYA'yı destekliyelim.»

Köylüler, İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesini ta

olaylar

nıyorlardı. Aşağı yukarı bütün köylerde okunuyordu ve gazetenin kendilerinin gazetesi olduğunu biliyorlardı. Hüseyin Kaya'yı da gazete satışlarından (Hüseyin Kaya, köy köy dolaşıp her sayıdan 1000 tane satmaktadır.) tanıyorlardı. İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesi, kitle ile bağları kurmak görevini hızla yerine getirmektedir .

Devrimci gençlerden biri bir konuşma ile toplantıyı açmış ve özetle şunları söylemiştir:

«Türkiye'de Amerika oldukça eşitlikten, bağımsızlıktan ve adaletten bahsetmek mümkün değildir. Onun için, işçi köylü-gençlik dayanışması ile Amerika ve işbirlikçilerini kovup, ağaları ezerek Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye'yi kuracağız.»

Daha sonra, bağımsız sosyalist aday Hüseyin Kaya söz almış, **«Türkiye'de hiç bir siyasi parti Amerika ile anlaşmadan iktidara gelemez. Toprak reformu ve gerçek sanayileşme ancak Amerika'nın defolup gitmesiyle gerçekleşebilir»** demiş, işçi köylü-gençlik dayanışmasının zorunlu olduğunu söylüyerek, şöyle devam etmiştir: **«İnsanca yaşamanın tek yolu, işçi-köylü-gençlik ve tüm millicilerin sıkı bir dayanışma ile Amerika'yı kovacak, işbirlikçileri, ağaları ve tefecileri ezecek olan milli cepheyi kurmaktan ve bunu zafere ulaştırmaktan geçer.»**

«Bugün Amerikan'cı güçler tarafından ezilen, öldürülen devrimci öğrenci kardeşlerimiz daima bizlerin, haklı olanların yanındadır. Toprak işgallerinde köylünün; grevlerde ve fabrika işgallerinde işçinin yanındadırlar. Bizler de onların boykot ve işgallerini destekliyor ve onların yanında yer alacağımızı ilân ediyoruz. Köylüler demokratik mücadelelerinde ağalara karşı tek bir vücut halinde birleşmeli ve haklı dâvalarını dayanışma içinde zafere ulaştırana dek sürdürmelidirler.»

«Diğer taraftan köylülerin, Anayasanın kendilerine tanımış olduğu haklı direniş hareketlerinde, ağaların yanında yer alan ve bu tutumuyla Anayasayı açıkça ihlâl eden işbirlikçi iktidara karşı da aralarında kurmuş oldukları dayanışmayı sürdürmeleri zorunludur.»

Seçim sloganının «Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye» olduğunu söyleyen Hüseyin Kaya sözlerini şöyle bitirmiştir.

«Siyasi partiler bizim dertlerimizle ilgilenmezler. Onlar Amerika'nın seçimler üzerindeki etkisini bildiklerinden, ona şirin gözükmek çabası içindeler. Benim seçilmemle birşey hallolmayacaktır, ama ezilenlerin birleştiğini ve ezenleri hedef aldığını gösterecektir.»

Atalan ve Göllüce köylülerinden gelen telgraflar da haklı mücadelemizde daima yanımızda olduklarını bildirerek, başarı dileklerini iletiyorlardı. Köylülerin «Kahrolsun Amerika», «Toprak İstiyoruz» sözleri ile devam eden toplantı, devrimci öğrencilerin hazırladığı oy avcılığına çıkan çirkin politikacı ile uyanan bir köylünün ona karşı çıkışını içeren bir oyunla sona erdi.

Oyundan sonra işçi-köylü ve tüm millicilerin gerçek gazetesi olan İşçi - Köylü ile Amerikan'cı basının uyutucu gazeteleri mukayese edilmiş ve bu gösteri sonunda satılan İşçi - Köylü gazeteleri kapışılmıştır.

Proleter devrimcilerinin Egedeki mücadelesi büyük bir başarıyla devam etmektedir. Bir zamanlar DP ve AP nin kalesi olarak tanınan Akhisar ve Söke'de artık AP hatipleri konuşamaz olmuşlardır.

Son olarak 3 Ekim 1969 günü saat 20.30 da Söke'de AP nin kapalı salon toplantısında proleter sosyalistlerin önderliğinde halk, gençler ve bütün yurtseverler AP konuşmacılarını yuhalamışlar: «Toprak Reformu, Bağımsız Türkiye, Kahrolsun Ağalar» diye tempo tutmuşlardır. Bu arada gençlik hareketine çamur atmak isteyen konuşmacı susturulmuş, Taylan Özgür'den bahsetmek isteyince halk ve gençlik **«kahpece arkadan vuruldu»** diye hep bir ağızdan bağırmışlardır. Olaylar devam ederken Söke Savcı Yardımcısı mikrofona gelerek gençlere hitaben **«eğer devam ederseniz sizi içeri atarım, tevkif ederim»** diye konuşmuştur.

Bu tehdide gerekli cevabı veren devrimciler, bir süre sonra toplantıdan ayrıl-

olaylar

mışlardır. Ancak, ertesi günü bağımsız sosyalist aday Hüseyin Kaya, Aydınlık Dergisi yazı kurulundan Hukuk Fak. Asistanı Dr. Doğu Perinçek, Dil Tarih Coğrafya Fak. Fikir Kulübü Başkanı Gün Zileli, Mustafa Kuseyri, Zafer Kutlu, Fikir Kulüpleri Federasyonu İzmir Sekreterliğinden Kemal tutuklanmışlardır. Tutuklama gerekçeleri «AP toplantısını sabote etmek» tir.

Proleter devrimcileri seçimlerde örnek bir mücadele vermekte, halkımızı millî demokratik devrim mücadelesine katma yolunda seçim dönemini değerlendirmektedir.

Proleter devrimcileri İstanbul'da da etkili bir mücadeleye yürütmektedirler. Beykoz, Bakırköy ve Eyüp ilçelerinde parti teşkilâtındaki dürüst unsurlarla birlikte mücadeleye katılmışlar ve çeşitli mitingler, kahve sohbet toplantıları yapmışlardır. Proleter devrimciler bu arada sosyal mücadelenin sürdüğü alanları da ihmal etmemişler, Yarımca Seramik ve Rabak işçilerinin direnişine etkili bir biçimde katılmışlardır. Bu bölgelerde oportünistlerin mücadeleye zararı olan bir iki karşı propagandasından gayrı herhangi bir katkıları olmamıştır. Proleter devrimcilerinin İstanbul'daki ilk büyük mitingi Beykoz ilçesinin Onçeşme meydanında gerçekleştirilmiştir.

Beykoz mitingi

TİP'nin konuşması saat 14.00 - 15.00 arasında idi. Ve aynı gün, aynı yerde saat 12.00 - 13.00 arası konuşması olan AP bu saatlerini kullanmayıp, 13.00 - 14.00 arası meydanın hemen yanındaki bir kahvede konuşuyor. Ve sürekli olarak halkı devrimcilere karşı kışkırtıp, TİP'i yasa dışı bir parti olarak göstermeye çalışıyordu.

Toplantı, bu ortam içinde, devrımci arkadaşlarımızın konuşmaları ile açıldı.

Toplantıyı açan arkadaşımız Kayhan Şahinbeyoğlu özetle: Türkiye'de bugün süratle gelişen işçi-köylü-gençlik hareketlerine dikkati çekip, bu eylemlerin ortak demokratik niteliğini anlattı ve bu demokratik mücadeleler karşısında hâkim sınıfların yönetimindeki iktidarın tutumunu eleştirdi.

Söz alan arkadaşımız Ekrem Şikak, Mustafa Kemal'in I. Millî Kurtuluş mücadelesini ve emperyalizmi anlatarak, **«I. Kurtuluş mücadelesi sonunda bağımsızlığına kavuşan ülkemiz bugün artık bağımsız değildir. Emperyalizm, sömürdüğü ülkelere artık silâh zoruyla değil ikili antlaşmalar, NATO ve üsleriyle girmektedir. Bugün ülkemiz, Amerikan emperyalizminin silâhlı bekçisi olan NATO'nun üyesidir. Amerika ile 54 ikili anlaşma imzalanmıştır. Ve bugün Türkiye'de 101 Amerikan üssü bulunmaktadır.»** diyerek emperyalizmin Türkiye'de oynadığı oyunlardan birini, ilaç soygununu anlattı.

Saygı duruşundan sonra konuşan Cemile Çerçel arkadaşımız,

«Kardeşler,

«Büyük bir savaşın eşiğindeyiz. Amerikan gâvuru ve yerli ortakları Türk halkının kaderi üzerine korkunç oyunlar tezgâhlıyorlar. Gelişen işçi-köylü-gençlik hareketlerine karşı emperyalizmin işbirlikçi ortakları ve toprak ağaları, demokratik hakları için mücadele eden bu ittifaka karşı korkunç bir baskı uygulamakta, en ağır şekilde işkencelere maruz bırakmakta ve hattâ sokak ortasında kurşunlayarak öldürmektedir.»

Daha sonra konuşan arkadaşımız İsmail Bilyacıoğlu, nasıl TİP'e girip üye olduğunu ve İl Genel Meclisine seçildiğini anlatarak meclisteki çalışmaları, CHP nin davranışını eleştirdi.

Son olarak konuşan arkadaşımız K. Şahinbeyoğlu:

«Kardeşler,

20 nci yüzyılın 1969 Türkiye'sinde işçiler-köylüler-gençler direniyorlar. Ve karşımıza polisi, jandarmayı çıkarıp arkadaşlarımızı öldürüyorlar. Fakat II. Millî Kurtuluş Savaşımız bu baskılara karşı « durmuyor ve fakat her gün daha güçlenerek, devrimci saflarını daha sıklaştırarak yılmadan mücadeleye devam ediyorlar. Bağımsızlık ve demokrasi uğruna verdiğimiz bu mücadelede sizler de yerlerinizi almalısınız. Amerikan gâvuruna ve yerli ortaklarına gereken dersi vermeliyiz. Yani Tam Bağımsız Gerçekten Demokratik Türkiye'yi kurmalıyız, kuracağız.

olaylar

Kahrolsun emperyalizm ve onun yerli ortakları! Kahrolsun işçi sınıfının düşmanları!

Yaşasın Tam Bağımsız, Gerçekten Demokratik Türkiye!»

İkinci miting hazırlığı Eyüp ilçesine bağlı Silâhtar bölgesinde yapılmaktadır. Silâhtar, Finfiniş işçilerinin, Demir Döküm işçilerinin demokratik mücadelelerine sahne olmuştur. Proleter devrimcileri her iki mücadelede işçilere devrimci bağlar kurmuş ve geliştirmişlerdir. Bundan ötürü bu mitinge büyük önem vermektedirler. Diğer yandan Bakırköy ilçesindeki proleter devrimcileri de kendi ilçeleri içinde halkla ilişkiler kurmakta ve seçim mücadelesini devrimci yönde etkilemektedirler.

Bakırköy'de

Bakırköy - Osmaniye, Sosyal Meskenler'de düzenlenen kahve toplantısında proleter devrimcilerinin konuşması kısıtlanmaya çalışılmıştır. İl tarafından görevlendirildiklerini söyleyen beş altı kişilik bir gurup, devrimcilerden yalnız bir kişinin konuşabileceğini ileri sürmüştür. Bakırköylü devrimciler tarafından daha önce verilen beş kişilik konuşmacı listesini önce kabul edip son anda reddeden bu grup, Ilce Yönetim Kurulunu da «tanımadıklarını» söylemişlerdir. Oysa, bu Yönetim Kurulu, daha bir hafta önce İl tarafından atanmış idi. Kısıtlı propaganda imkânını sabote etmemek için zorla konuşmaya kalkmayan devrimcilerin, bu tutumunu kötüye kullanan oportünist gurup, ilk sözü, Ahmet Cansızoğlu adlı bir 53 üncü madde tüccarına vermiştir. İşçilikle uzaktan yakından hiç bir ilgisi bulunmayan Ahmet Cansızoğlu, üstelik te İstanbul İl Genel Meclisine işçi kesiminden girmiş bir üyedir ve şimdi de Milletvekili adayıdır. İşte, radyo konuşmalarında «eli nasırlılar meclise» şiarını ortaya atan oportünistlerin işçi (!) adayının sözleri:

«... İşçi partilerinin iktidara gelmesi her zaman mümkündür. Meselâ, bakınız İngiltere'ye. İşçi sınıfının partisi, İngiliz İşçi Partisi iktidardadır. Bugün İngilterede bakanların hepsi işçidirler. Sonra, İsveç ve daha bir çok Avrupa ülkesinde işçiler iktidara gelmişlerdir. Bu son seçimlerde Almanya'da da işçiler parlâmentoya büyük bir kalabalık olarak girmişlerdir... İşte TİP sayesinde bizde de böyle olacak ve Türk işçileri, İngilterede ve İsveç'te olduğu gibi iktidara geleceklerdir...» İşte oportünist TİP yöneticilerinin IŞÇİ SINIFINI İKTİDARA YÜRÜTME (!) POLİTİKASI'nın en açık ifadesi! İşte, emperyalist bir ülkedeki gerici iktidarı, işçiye örnek diye gösterecek kadar gerici parlamentarizmin çukuruna düşenlerin açık itirafı.

Oportünistlerin bu ilk sözcüsü Ahmet Cansızoğlu bu kadarla da kalmamış, işçi sınıfının politik hasımlarını sayarken zenginler, sermayedarlar, serisine GENERALLERİ de katarak bilimsel sınıf tahlilinde ne kadar mahir (!) olduğunu göstermiştir.

Daha sonraki sözlerinde «köylünün ücretinin (!) artması...» «Kore'de düşmanlara karşı savaşan Türk askerleri...» gibi sosyalizmin bilimi ile ilgisi bulunmayan sözleri ile oportünizmin ideolojik basiretsizliğini de ortaya koymuştur.

Daha sonra söz alan devrimcilerin, konuşmasına izin verilen tek temsilcisi Metin Göktürk özetle şöyle konuşmuştur:

«... Elli yıl önce Türkiye'nin gösterdiği manzara şu idi: Yurdumuzun bütün tabiî kaynakları işgal kuvvetlerinin elinde idi. İdarî mekanizma ve devlet yönetimi onların kontrolundaydı ve İstanbul sokaklarında işgal kuvvetlerinin askerleri dolaşmakta idi. Onlara kadın satarak yaranmaya çalışan vatan hainleri, Mustafa Kemal'ci yurtseverleri satılmış hükümete ve işgalcilere ihbar etmekte idiler. Ordumuz dağıtılmış, silâh sanayimizin kökü kazınmıştı. Bütün bunlar böyle idi ama, kimse de durup dururken öldürülmüyordu. Yine herkes işine gücüne gidiyor, «Bana ne memleketin işgalinden. Benim dalgamı taşlamasınlar yeter» diyenler yine de gülüp eğlenebiliyor, hatta bunu açıkca söyleyenler paşa konaklarında, Dolmabahçe önlerinde demirlemiş işgal donanmasında İngiliz zabitleri ile zevk alemleri yapabiliyorlardı. Ama beş dakika kesilmeye görsün İstanbulun elektriği, bir varmış bir yokmuş oluveriyordu bir kaç sarhoş müstevli askeri! Ve, asık suratlı kızgın insanlar dolaşıyor.

olaylar

du karanlık sokaklarda. Ve gizli gizli bir şeyler konuşuluyordu kapalı perdelerin ardında...

Aradan elli yıl geçti.

Petrolümüzden, boraksımıza kadar, bütün doğal kaynaklarımız yine yabancıların elindedir. İdarenin bütün kilit noktaları Amerikalı «uzman ve danışman» adlı casusların kontrolündedir. Ve bir yabancı şirket temsilcisi, başbakan koltuğuna kurulmuştur. İstanbul sokaklarında yine yabancı askerler dolaşmaktadır. Ve yine, kadın tellallarının cüzdanları yabancı parası ile şişmektedir. Ordumuzun önemli bir kesimi, Nato adlı savaş şirketinin kontrolüne terkedilmiş, kırk yıl önce uçak yapan silâh fabrikaları gazocağı yapmaya terkedilmiştir. Bütün bunlara karşı çıkan gerçek vatanseverler ihbar edilmekte, hapislerde çürütülmekte, polis kurşunları ile arkadan vurulup, öldürülmektedir. Dolmabahçe önlerinde demirlenmiş yabancı donanmasına karşı direnen yurtseverlerin üstüne, bu donanmayı kıble yapıp namaza durmuş 31 Mart artığı yobazlar saldırtılmakta ve yurdun en yiğit geçleri katledilmektedir. 50 yıl öncesinin işgal kuvvetlerinin yüzlerce misli askeri güç yurdun her yanında üslenmiştir. Bütün bunlar böyledir ama; yine de «Bana ne memleketin durumundan? Ben dümenime bakarım» diyebilenler gülüp eylenebilmektedirler. Ve Amerikan subayları, uzmanları ile kolkola gezenler viski bardaklarındaki bir iki damla vatansever kanına aldırmadan, zevk içinde yaşıyabilmektedirler.

İşte arkadaşlar, elli yıl önceki ve bugünkü durum... Bugün işimiz elli yıl öncekinden daha da güç. Elli yıl öncenin silâhlı emperyalistleri, bugün ellerinde yeşil dolarları ve üzeri kurdeleli paketlerde atom başlıklı füzeleri ile geliyorlar. Elli yıl öncesinden çok daha akıllıca ve sinsice!... Elli yıl öncesinin eli mitralyözlü saldırgan askeri bugün, «barış gönüllüsü» adıyla babasının giremediği en ücra köylerimize kadar giriyor.

Evet arkadaşlar, elli yıl öncesinden daha güç bugün işimiz. Mustafa Kemalin savaşçıları kimlerle ve nasıl savaşaacklarını inceden inceye hesaplamışlar ve öyle kazanmışlardı;» Bağımsızlık Savaşını. Bugün biz, daha iyi ve daha dikkatli hesaplamak zorundayız. Emperyalizm o günkünden daha akıllıdır Biz de daha akıllı olacağız. Kimdir bizi böylesine ezmeye çalışanlar? Kimdir bizimle birlik olanlar? Kimler karışmaz bu işe? Neresidir en çürük yeri emperyalist güçlerin? Ve nedir en büyük kuvvetimiz? Bileceğiz. Onların ta içimize kadar soktuğu casusların oyunlarını bozmak için gözümüzü dört açacağız...»

Konuşmacı daha sonra, Emperyalizm - İşbirlikçi Sermaye - Feodal ağa gerici ittifakının ne demek olduğunu, buna karşı bu ittifakın dışında kalan millici güçlerin Milli Demokratik Devrim için güçbirliği kurmaları gerektiğini anlatmış ve devamla:

«Emperyalizme ve anti-demokratik düzene karşı kesin zaferimizin ardından yani TAM

YORUMSUZ

TİP Tekirdağ milletvekili Kemal Nebioğlu'ndan muz yetiştiren güneyli emekçilere

TİP Tekirdağ Milletvekili Kemal Nebioğlu'ndan muz yetiştiren güneyli emekçilere...

— İşçi kardeşlerim! İçinizde kangal yemiş va rmı?

— Var, çoğumuz yedik kangal.

— Ya boğa dikeni?

— Onu da yedik.

— Peki işçi kardeşlerim, içinizde muz yiyen var mı?

— Var, çoğunluğumuz muz da yedik.

— Fakat olmaması lâzım... Türkiye İşçi Partisinin yürüttüğü mücadele aslında, kangal yiyenlerin boğa dikeni yiyenlerin muz yiyenlere karşı yürüttükleri bilinçli mücadeledir. İşçi kardeşlerim, bütün emekçiler! Sizler suyun başına geçtiğimiz gün, muz yiyenlerin egemenliğine son verecek ve kangal yiyenlerin boğa dikeni yiyenlerin demokratik iktidarını kuracaksınız.»

Not: Nebioğlu'nun Bakırköy, Sosyal Meskenlerde yaptığı seçim konuşmasından.

olaylar

AĞIMSIZ ve GERÇEKTEN DEMOKRA-
İK TÜRKİYE'nin gerçekleştirilmesi ile
roleteryanın tarihi görevi olan SOSYA-
İZM İÇİN MÜCADELE başlayacaktır.

İl yöneticileri kendi oyunlarına kendileri düşüyorlar

Daha sonra söz alan yeni Yönetim Kurulu Başkanı Hadar Dayan, bir hafta önce endini atayan oportünist İl Yöneticilerin umduklarının aksine doğru devrimci izgide konuşarak işçi sınıfının devrimci uyanıklığının bir örneğini vermiştir. «Bağımsız bir Türkiye istiyoruz!» diye sözlerine başlayan Haydar Dayan, devamla: «Çocuklarınıza babanızın hakkını çalıyorlar demelisiniz... İşçiler emperyalizmle savaşmaya geliyor. Bunun önüne kimse çıkamayacaktır. Bu tarihi akıştır... Türk halkının ensesine kene gibi yapışan emperyalizmi koparız atacağız.» demiş, daha sonra yoksul halkın verdiği vergilerle kurulan ve emperyalizmin ülkemizdeki çıkarlarının bekçiliğini yapan Toplum Polisi'ni faşist bir ordu olarak nitelemiştir. «İşbirlikçiler iktidardan düşmeden Türkiye tam bağımsız olamaz. Emperyalizmi ülkemizden kovacak ve bağımsız Türkiye'yi mutlaka kuracağız» diyerek sözlerini bitirmiştir.

Emperyalizmin denetimi altında, geri.i parlamentarist bir oyun olarak yurdumuza sokulan Filipin tipi sahte demokrasi, oportünist TİP yöneticileri tarafından işçi sınıfına devrimci bir yol gibi yutturulmaya çalışılmaktadır. Bu oyuna karşı işçi sınıfını uyarmak, ona doğru devrimci hedeflerini göstermek proleter devrimcilerinin görevidir. Bu görev asla ihmal edilemez. Bir yandan «Sosyalist Türkiye» çığlıkları atarak bir yandan da Ingiliz İşçi Partisi örneği ile işçi sınıfının kafasını bulandırmaya çalışan oportünistlerle savaşı, emperyalizmle savaştan ayıramayacağımızı son seçimler bize bir defa daha göstermiştir.

Malatyada miting

TİP Malatya il teşkilâtı, 5 Ekim pazar günü Malatya'da büyük bir miting düzenlemiştir. Binlerce işçi ve köylünün, Malatya'lı devrimci aydınların katıldığı mitingte, TİP Malatya adayı Hüseyin Akgün, «**Malatyalı kent ve köy emekçilerinin dayanışması, Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye'nin kurulacağının delilidir**» demiştir. TİP'in büyük mitinginde, ayrıca, Aybar-Aren oportünizmi tarafından partiden uzaklaştırılan TİP eski senatörü Niyazi Ağırnaslı da hazır bulunmuş ve miting meydanını dolduran emekçi kitlelerinin sevgi gösterileriyle karşılanmıştır.

TİP'in Malatya'daki seçim kampanyası büyük bir hızla gelişmektedir. Ankara ve İstanbul'dan gelen yüzü aşkın militan genç, köyleri taramakta ve köy emekçilerinin bilinçlendirilmesi görevini yerine getirmektedirler.

Köylere toplu olarak gidilmekte, İşçi - Köylü Gazetesi dağıtılmakta ve köylülerle birlikte düzenlenen toplantılarda meseleler bütün ayrıntılarıyla anlatılmaktadır. Konuşmalara büyük ilgi gösteren Malatya'lı köy emekçileri ve devrimci militanlar arasında sıkı bağlar kurulmakta ve doğru devrimci şiarlar etrafında birleşilmektedir.

Malatya devrimcilerin halkı bilinçlendirme çabasının olaylarda yansıması, TİP'in bir milletvekili çıkarmasını sağlıyacaktır. Devrimciler ikinci milletvekili için çalışmaktadırlar Bilindiği gibi, Malatya'da oportünizm, teşkilâtın tümünden arındırılmış ve Aybar - Aren oportünizmi arasında mekik dokuyan Hayrettin Abacı, il binasının anahtarını devrimcilere teslim etmiştir. Partinin Malatya'daki başarısı, devrimcilerin toplayıcı çalışmalarıyla ve enerjik tutumuyla gerçekleşmiştir.

Malatya kontenjan adayı istifa etti

TİP Malatya aday listesi başına kontenjandan getirilen Turabi Öztoprak istifa ederek yerini devrimci aday Hüseyin Akgün'e bırakmıştır. Turabi Öztoprak'ın istifası oportünizmin iflâsının yeni ve canlı bir belgesidir. Oportünizmle mücadelenin geliştiği Malatya ilinde devrimci tabana rağmen liste başını kontenjanla dol-

MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM ÜZE

Bağımsızlık ve Demokrasi için mücadele nedir? Sosyalist mücadele nedir?

Partimizde süren kargaşalıkların en önemlilerinden biri, bağımsızlık ve demokrasi için mücadelenin, «sosyalizmi kurmak mücadelesi» olarak anlaşılmasından ileri gelmektedir. Gerçi bağımsızlık ve demokrasi için mücadele, son tahlilde sosyalizim için mücadeledir. Sosyalistlerin sosyalizimden gayri bir amaca yönelmeleri düşünülemez. Fakat bu, demokratik devrimle, sosyalist devrimin aynı şey olduğu manasına gelmez. Bu iki aşamayı tam olarak birbirinden ayırmak ve birbiri ile ilişkisini iyi anlamak zorundayız. Eğer bu ikisini biribirine karıştırır ve aynı şey olarak görürsek başarı olanağı yoktur, sadece iyi niyetli hayalperestler olarak kalırız. Bu niçin böyledir? Evvelâ bilmemiz gerekir ki, her iki devrimde, önümüzde duran görevler başka başkadır. Bu yüzden her iki devrimde proletaryanın müttefikleri başka başkadır. Gene bu yüzden, sloganlarımız da görevlerimize uygun olarak başka başka olacaktır. Bu sebepten her iki aşamayı birbirine karıştırır ve aynileştirirsek önümüzde duran görevleri kaybeder, doğru sloganlar ve gerekli ittifakları yapamayız. Böylece düşmanı tecrit edemez, aksine proleteryanın, içinde bulunduğumuz tarihi andaki müttefikleri arasında ayrılıklar yaratarak düşmanı kuvvetlendiririz. Netice olarak bu, emperyalizme ve onun işbirlikçilerine dolaylı yoldan yardım etmek olur. Nihai amacımız olan sosyalizme en kısa yoldan varmak istiyorsak hayal kurmayıp gerçekçi olmak, doğru bir strateji tespit etmek zorundayız. Bu da yoğun bir cabayı, disiplinli bir araştırmayı, ve militanlarımızın devrimci eylem bakımından hayatî önemi olan, «demokratik devrim ve sosyalist devrim» sorunlarını iyi anlamasını gerektirir.

Toplumun biçimini, daha doğrusu toplumdaki üretim ilişkilerini tayin eden insanların iradesi ve isteği midir, yoksa üretimin maddî şartları mıdır? Bu soruya sosyalizmin bilimi cevap verir.

Toplum yapısını, o toplumdaki üretim ilişkilerini tayin eden, üretimin maddî şartları, üretim güçlerinin seviyesidir.

Bu ne demektir? Bu demektir ki, biz toplumumuzu kafamızdaki fikirlere ve isteklere göre değil, içinde bulunduğumuz maddî şartlara göre, üretim güçlerinin eriştikleri seviyeye göre değiştirebiliriz. Bu konuyu daha açık biçimde Marks'tan okuyalım:

«Hiçbir sosyal düzen, içinde yer alabilecek bütün üretim güçleri gelişmeden ortadan kalkmaz ve yeni yüksek üretim ilişkilerinin varlıkları için gerekli maddi şartlar, eski toplumun rahminde olgunlaşmadan önce, asla ortaya çıkmaz. Bu yüzden insanlık, sadece çözümleyebileceği görevleri önüne koyar; çünkü meseleye daha yakından bakarsak, daima görürüz ki, görevin bizzat kendisi, ancak, çözümü için gerekli olan maddî şartlar zaten ortadaysa, ya da eğer oluşma yolundaysa ortaya çıkar.»

Bu metinden de anlaşılacağı gibi önümüze koyacağımız görev, toplumun maddî şartları ile tayin edilmiştir, yoksa bizim özlemlerimize, arzularımıza bağlı değildir. Eğer ülkemiz dünyanın en geri kalmış ülkeleri arasında ise, ortaçağ kalıntıları önemli bir yer tutuyorsa, sosyalist üretim ilişkilerinin kurulması için yeteri kadar kapitalist gelişmeye ulaşamamışsa, önümüze sosyalist üretim ilişkilerini egemen kılmak görevini koyamayız. **Bu şartlarda görevimiz; Üretim güçlerinin sosyalist üretim ilişkilerini kurmaya imkân verecek şekilde gelişmesi için, önündeki engelleri ortadan kaldırmaktır.** Nedir bu engeller? Hepimizin bildiği gibi, başta emperyalizmin sömürüsü gelişmemizi önleyen birinci unsurdur. Bağımlı ve yarı sömürge bir ulus durumunda oluşumuz millî sanayiimizin kurulmasına imkân vermemektedir.

İkinci engel, genel hatları ile feodalizmin bir kalıntısı durumda olan tarımdaki toprak ağalığı düzenidir. Bu düzen, halkımızın % 80 inin tarım kesiminde olmasına rağmen, tarım ürünleri bakımından bile, gelişmiş kapitalist ülkelere nazaran çok geride kalışımızın sebebidir.

Bu durumda önümüzdeki görev, ulusumuzu emperyalizmin sömürü alanından kurtarıp bağımsız bir ulus haline getirmek ve toprak ağalığı düzenine, ortaçağ kalıntılarına son vermektir. Bu ise, sosyalist devrim değil, millî demokratik devrimdir.

İNE SORULAR ve CEVAPLAR: (II)

Millî demokratik devrim, üretim güçlerinin, hızla ve serbestçe gelişmesine yol açacak, ülkemizi geri kalmış durumdan kurtaracak ve sosyalist düzenin kurulabilmesi için maddî şartları yaratacaktır. Esasen Partimizin programı da bu görüşe uygundur.

Millî Demokratik Devrim, politik iktidarın işçi sınıfı öncülüğünde devrime katılan bütün millici sınıflar tarafından ele alınmasıdır. Millî Demokratik iktidar, ülkede emperyalizmin, burjuvazinin ve toprak ağalarının ekonomik hakimiyetlerine son verir. Onların tekrardan politik iktidarı ele geçirmelerini önler.

TİP programı; hedef olarak toprak reformunu, dış ticaretin büyük bir kısmını ve bankacılığı, önem ve imkân sırasına göre devletleştirmeyi, sigortacılığı devletleştirmeyi öngörmektedir. Bütün bu işlemlerin demokratik hedefler olduğu da gene program dikkatle okunursa gayet rahatlıkla anlaşılacaktır.

Programımızın 87 ci sayfasının 4 cü paragrafında, toprak ve tarım reformunun gerekçesi şöyledir: «**Büyük toprak sahiplerinin demokratik rejimi aksatan, sosyal ve kültürel gelişmeyi frenleyen, sosyal adalet ve güvenliğe karşı zararlı nüfuz ve hakimiyetlerini önlemek için bugünkü geri tarım işletmeciliğinin sosyal - ekonomik bir sistem olarak anlaşılması mutlaka gerekmektedir.**»

Toprakların kamulaştırılması, ortak mülkiyet haline getirilmesi sosyalist devrimin görevidir. Toprak reformu ise, bunun tam tersidir. Toprak reformu, 100 sosyalist mülkiyet yerine, mülküne sıkı sıkıya bağlı, toprak sahibi küçük burjuvalar yaratır. Buna rağmen sosyalistler toprak reformunu desteklerler. Bu konuda Lenin şöyle diyor:

«**Bugün köylülerin toprak ağaları karşısındaki mücadelesi devrimcidir... Ve biz, bu devrimci demokratik tedbiri her bakımdan desteklemekteyiz. Ama bu tedbiri kamulaştırma, toplumsallaştırma diye adlandırılıp hem kendini hem halkı aldatmak gerici bir düşük burjuva ütopyasıdır. Bu hayal gerici sosyalistlerin olsun.**» (2)

İşçi sınıfı, en büyük sömürücü emperyalizme, onun işbirlikçileri yerli burjuvazi ve toprak ağalığına karşı mücadelede ittifaklar sağlamak zorundadır. En güçlü müttefiki de köylüler olacaktır. Bu yüzden işçi sınıfı, tabiî müttefiki olan topraksız ve az topraklı köylüleri toprak reformu mücadelesinde sonuna kadar destekler.

Son yıllarda ülkemizde birçok grev, fabrika işgali, büyük toprakların işgali, öğrencilerin okullarını işgal ve boykot hareketleri oldu. İşçiler fabrikalarda iş güvenliği, istedikleri sendikaya girebilme, toplu sözleşmelerin tam uygulanması, Anayasanın tanıdığı grev hakkının işçi lehinde uygulanabilmesi, kendilerine insanca davranılması, insanca yaşamalarını sağlayacak ücretler v.b. gibi taleplerde bulunuyorlar. Bunların hepsi de **sosyalist değil, burjuva demokrasisinin işçiye tanıması gereken haklardır.** Ancak burjuvazi, işçilere bu hakları kendi rızası ile vermez. İşçi sınıfı kendi öz örgütleri (partisi, sendikaları) ve toplum içindeki müttefiklerinin desteği, demokratik hareketlerdeki etkinliği nisbetinde bu haklarını elde eder. İşçi sınıfının bu hareketlerde dağılmasını, hareketin yozlaşmasını önleyecek, hareketi en etkin şekilde yürütecek, işçileri hatalardan koruyacaktır. Bunun içindir ki, TİP içinde ve dışındaki en bilinçli sosyalist arkadaşlarımız, işçilerin bu taleplerinin sosyalist değil, demokratik talepler olduğunu bile bile işçilerin yanında safa giriyorlar. Türiye İşçi Partisi, oportünist yöneticileri başından atıp bilimsel sosyalizm doğrultusunda bir yönetime girdiğinde, işçi sınıfı, muhakkak ki daha etkin ve bilinçli bir şekilde eyleme girecektir. Köylülerin toprak işgalleri, öğrencilerin boykot ve işgal hareketleri de ayni neviden demokratik hakların kazanılması için girişilmiş hareketlerdir ve daima proleter sosyalistlerini yanlarında bulmaktadırlar.

Okuyup öğrenmek imkânını bulamamış namuslu TİP üyelerine sosyalizmi öğretecek yerde, kafalarında kavramları biribirine karıştırıp, memleketimizdeki - TİP nin hareketleri dahil demokratik devrimci eylemleri, (toprakların ve sanayi müesseselerinin kamulaştırılmasını gerektiren) sosyalizm için mücadeleymiş gibi göstermek eğer cehalet değilse. Türk işçi sınıfına ihanettir. TİP liye düşen görev böylelerini tasfiye etmektir.

Sevinç Özgüner

olaylar

durmaya çalışan Aybar kliği, bu istifayla bir darbe daha yemiştir. Turabi Öztoprak'ın istifası özetle şöyledir:

Türkiye İşçi Partisi'nin kendi bünyesindeki çatışmalara, karşı güçlerin maddi imkânlarına, devletin genel idare çarklarının kapitalist partilerden yana döndürülmesine rağmen, tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'nin özlemi olmuştur.

Emekçi, işçi, köylü ve dar gelirli halk yığınları bugünkü sözde demokrasiye inanmamaktadır.

Türkiye'de oynanan emperyalizmin «BÖL VE HÜKMET» oyunu, Türkiye'de mezhep mücadeleleri şeklinde AP ve BP tarafından sahneye konulup, su yüzüne çıkarılmıştır.

Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu'nun bana tevcih ettiği Malatya ili birinci sıra kontenjan adaylığımın, Malatya'daki politik pozisyonu incelemeden karara vardığı, adaylığımın devamı halinde Malatya'daki sosyalist potansiyelin dağılacağını anlamam ve bizzat köylere gidip emekçi TİP üyelerinin ve sempatizanlarının kanılarını almam sonucu bu görevimden istifaya karar vermiş bulunuyorum. Çünkü, emekçilerin isteğine ve kararlarına uymak sosyalistlerin şiarıdır.»

Genel Merkezde telâş

Kontenjan adaylarının tespitinden sonra TİP Ankara il yöneticileri, Aybar'ın etrafında kalmış olan en gerici unsurlara karşı cephe almışlardır. Birkaç ay önce tayin ettiği Ankara il yöneticileri üzerinde hiç bir etkinliğinin kalmadığını gören Aybar ve Partinin enkazı üzerinde milletvekilliklerini paylaşmış olan arkadaşları, şimdiki yönetimi düşürmenin çarelerini aramaya başlamışlardır. Ancak, Kemal Nebioğlu, İhsan Öngör, Mehmet Yüce, Gani Gürbüzer ve Abdi Yazgan'ın meydana getirdikleri grubun istifa etmemekte kararlı tutum takınmaları, Aybar oportünizminin oyununu bozmuştur.

Bunun üzerine Aybar kliği, Merkez Yürütme Kurulunun Başkanlık Divanına verdiği sözde bir yetkiye dayanarak il yönetim kurulunun feshine tevessül etmiştir. Meşru yöneticiler işbaşındayken, oportünizmi nasır tutmuş Hüseyin Korkmazgil adındaki kontenjan adayının (Çorum) başkanlığında yeni bir yönetim kurulu atamak istemiştir. Bu yönetim kurulunun onbeş gün için atanmış olması, tüzük hükümlerinin birçok bakımlardan pervasızca çiğnenmesi, Aybar yönetiminin işi hangi noktaya getirdiğini gösteren unsurlardır.

Hüseyin Korkmazgil ve Aybar'ın çevresinde kalmış olan birkaç tayinli profesyonel sendikacıdan biri olan Uğur Cankoçak, il odasına gelerek yönetimi devralmaya teşebbüs etmişlerse de, kendilerine gereken uyarmalar yapılmış, tüzük hükümleri hatırlatılmış, meşru İl Yönetim Kurulunun görev başında bulunduğu anlatılmıştır. Bunun üzerine H. Korkmazgil ve arkadaşları geri dönmek zorunda kalmışlardır. Korkmazgil'in başkanlığında atanan kurula, meşru kuruldan istifa etmedikleri ve yeni kurula girmeyeceklerini birçok defa belirttikleri halde, devrimci arkadaşlarımızdan Gani Gürbüzer ve Abdi Yazgan'ın da dahil edildikleri görülmüştür.

Gani Gürbüzer ve Abdi Yazgan bir yazıyla meşru yönetim kurulunun üyeleri olarak görev yaptıklarını ve tüzük hükümleri ihlâl edilerek atanmak istenen onbeş günlük (!) Korkmazgil yönetimi ile ilgileri bulunmadığını Aybar'a bildirmişlerdir. Gürbüzer ve Yazgan otuz-kırk kadar devrimci arkadaşla, yazıyı vermek üzere Genel Merkeze gitmişler, suçluluk duygusu içnde olan Genel Merkez kliğinin mensupları, farelerin cirit attığı Genel Merkeze karşı gösterilen ilgiyi yanlış yorumlayarak, devrimci üyelerin Genel Merkezi işgal amacıyla geldiklerini sandıkları için, ortalıkta görünmemeyi tercih etmışlerdir.

Parti içindeki en gerici unsurlarla başbaşa kalmış olan Aybar, yönetimi ele geçirebilmek ve H. Korkmazgil'i işbaşına getirebilmek için yeni teşebbüslere girişmişse de sonuç alamamıştır.

Bu olay da suyu ısınmış Aybar oportünizminin son günlerini yaşadığını göstermektedir. Arenci oportünistler ise, Aybar oportünizminin leşine göz dikmiş akbabalar gibi bekleyen bir hizipten ibaret olarak, olayların dışında kalmaktadır. Fakat, Türkiye'nin devrimci potansiyeli, Aybar ya da Aren oportünizminin malı olamıyacaktır. Zafer, milli demokratik devrimi savunan proleter sosyalistlerinindir.

«Ölen kardeşlerimizin hesabını soracağız»

Devrimci gençlik hareketinin önderlerinden Deniz Gezmiş, Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerinin Üniversite içindeki uzantısı olan İÜ Senatosuna bağlı Disiplin Kurulu tarafından Üniversiteden ihraç edilmiştir. Deniz Gezmiş'in ihracı ve 20 asistan ile birçok öğrenci hakkında açılan koğuşturma Üniversitelerdeki anti - emperyalist ve demokratik mücadeleyi durdurmak için hazırlanan sinsice bir plânın belirtileridir. Ancak işbirlikçi öğretim üyeleri yanılmaktadır. Bu anti-demokratik karar geri alınmadığı, Deniz Gezmiş'in ihracı reddedilmediği takdirde yurtsever öğrenciler direnişlerini sürdürecek, tepkilerini sertleştireceklerdir. Nitekim 3.9.69 günü İÜ'nin 5 no.lu anfisinde yapılan foruma binlerce öğrenci katılarak mücadelenin sürdürüleceğini tekrarlamışlardır. Bu forumda Deniz'in göndermiş olduğu bir mektup da okunmuştur. Deniz mektubunda şöyle demektedir:

Bugüne kadar Amerikan Emperyalizmine karşı verdiğimiz mücadelede düşmanlarımızın safında yer alan İÜ Senatosu, tarihî ihanetlerine bir yenisini daha eklemiştir. İşbirlikçi yöneticiler, ,Üniversitemizdeki devrimci kavgayı terörle durduracaklarını zannedip 20 asistan ve birçok öğrenci hakkında kovuşturmaya başlamışlardır.

Kardeşlerim, meydanlarda, fabrikalarda Amerikan emperyalizmine karşı omuz omuza dövüştük. Şimdi bu düşmanlarımız görünüşe bakıp kendilerini güçlü zannetmektedirler. Oysa, asıl güçlü olan devrimcilerdir, çünkü tarih çarkı devrimcilerden yana dönmektedir ve yarının sahipleri onlardır. Onlara karşı koymak demek tarihi gelişime karşı koymak demektir.

Durum bu olduğuna göre ne yapmak gerekmektedir? Bundan böyle bu halk düşmanları Üniversitemizden ihraç edilmeli ve Üniversite Amerikan emperyalizmine karşı kavganın kalesi haline gelmelidir.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKIYE YAŞASIN EMPERYALİZMME KARŞI DÖVÜŞEN TÜM DÜNYA HALKLARI.»

Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde, en ön saflarda yılmadan dövüşen ve bu yüzden işbirlikçilerin ve emperyalist uşaklarının uykusunu kaçıran arkadaşımız Deniz Gezmiş, son olarak ta, Hukuk Fakültesi Dekanı Orhan Aldıkaçtı tarafından polise ihbar edilerek tutuklanmıştır.

Aşağıda, cezaevinden gönderdiği mesajını yayınladığımız arkadaşımız, hâkim sınıfların baskı ve işkencesine sürekli olarak mâruz kaldığı yetmiyormuş gibi, oportünist TİP yöneticilerinin de hışmına uğramış, kendisi TİP Usküdar ilçesine üye olduğu halde, parti saflarında çalışmasına ve partide görev alıp partinin eylemlerine katılmasına engel olunmuştur.

Arkadaşımızın cezaevinden gönderdiği mesaj şöyledir:

«Amerikan emperyalizmine karşı verdiğimiz kavgada tıpkı bizden evvelkilerde olduğu gibi hapishanelere de gireceğiz, arkadaşlarımız da ölecek Bu bizi yıldırmamalı, fakat her ölen kardeşimizin hesabını karşı devrimlerden ve baş sorumlu Amerikan emperyalizminden soracağız. Üstelik son olaylar bizim ne kadar güçlü olduğumuzu ortaya koymuştur. Çünkü onların bizden ne kadar korktuğunu ürktüğü ortaya çıkmıştır. Onlar için tehlike çanları çalmaya başlamıştır.

Bizim şimdiki durumumuz 946 larda, 924 lerde daha ağır şekilde geçmiş ve onlar yılmamışlardır. Bu, solun tarihi gelişim içindeki geçit noktasıdır.

Bundan böyle güçlerimizi merkezileştirip daha hazırlıklı ve daha sorumlu mücadele edeceğiz. Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye için ileri!...»

Oportünizmin sefaleti

TİP yönetici kliğinin son günlerde arzetmekte olduğu manzaraya baktığımızda, ilkelerden yoksun fakat birbirlerine karşı muhaliflik taslamakta son derece usta bir takım gruplar görüyoruz. Ne varki, çok «ciddi» gerçeklerle birbirlerine karşı olduklarını ileri süren bu hizipler, karşılarında **«TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE»** sözcüklerini görür görmez tüyleri diken diken olmakta ve karşılarında şeytan görmüşçesine birbirlerine sıkı sıkı kenetlenip, aralarındaki «derin» ve «bilimsel» sürtüşmeler bir anda kutsal bir uzlaşmaya dönüşmektedir.

Aralarındaki «görüş ayrılıklarından» ötürü sayfalar dolusu yazılar yazıp ağız dolusu demeçler veren, hattâ ve hattâ tantanalı istifalarla kamu oyunun dikkatini üstlerine çekmeyi başaran TİP yöneticileri, ne zaman ki parti içinde günden güne güçlenen proleter devrimcileriyle karşılaşırlar, işte o zaman aylardan beri birbirlerine karşı yürüttükleri kördöğüşünü unutuverir ve «birlik, beraberlik, dostluk, kardeşlik» nidâlarıyla dört elle birbirlerine sarılıverirler.

Artık Türkiye'de, uçan kuşlar dahil, herkes biliyor ki, bu «sosyalist kardeşler»in aralarındaki ayrılıklar görüşten ötürü değil, koltuktan ötürüdür.» Peki öyleyse, bunların birdenbire, en imkânsız sanıldığı bir anda, sihirbaz değneği değmiş gibi birleşivermelerinin nedeni nedir?» sorunun cevabını Türkiye'de, yine uçan kuşlar dahil, bilmeyen kalmadı artık: «TİP yöneticilerinin kurulu düzene göbekleriyle bağlanmış olmaları.»

Bu genel ve yaygın kanıyı bir kez daha etraflıca açıklamakta yarar var.

Bugün Türkiye'de kurulu düzen demek, emperyalizm ve işbirlikçileri ile ortaçağ kalıntısı, feodalizm artığı sınıfların egemenliğinde kurulmuş olan düzen demektir. Düzenin yürümesini ve devamını sağlıyan unsurlar, egemen sınıfların kontrolündeki siyasî partiler, sendikalar, yayın organları ve her soydan gerici dernek, örgüt ve kuruluşlardır.

Bugün Türkiye'de devrimci eylem demek, bir avuç halk düşmanı dışında, başta işçi ve köylüler olmak üzere, tüm Türk halkının kendi çıkarları doğrultusunda bir düzene kavuşması için eylem göstermek demektir.

Gelelim TİP yöneticilerinin eylemine. Son zamanlarda Aybar'a muhalif Aren ile Boran ikilisinin sesini daha «gür» duyurmak amacıyla çıkan Emek dergisinde, Türkiye'nin, emperyalizmi ve onunla birlikte bütün gerici unsurları yurtlarından def etme mücadelesi veren ülkelerden daha değişik koşullara sahip bir ülke olduğu, dolayısıyla Türkiye halkının emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmasının önümüzdeki ilk ve başlıca devrimci görev olmadığı, ancak TİP iktidara geldikten sonra emperyalizmin yurt dışına atılacağı propagandası yapılmakta, böylelikle Türk halkının emperyalizmin ekonomik, siyasî, askerî ve kültürel egemenliğinden kurtulması sorunu bir başka bahara ertelenmektedir.

Ulusumuzun baş düşmanı olan emperyalizm, «şimdilik» kendisinin kılına bile dokunmayan bu tür sosyalistlere «ilelebet» minnettar kalacak ve **«böyle sosyalist mücadeleye can kurban!»** deyip, yeni yeni müttefikler kazanmış, daha doğrusu Türkiye'deki cephesini genişletmiş olmanın huzuruyla ellerini oğuşturacaktır.

Türkiye sosyalist hareketinin tarihine oportünizmin ulu temsilcisi olarak geçecek olan Aybar ve şürekâsı ise, bugüne kadar yurdumuzda en yiğit devrimcilerin ön saflarda döğüştükleri anti-emperyalist hareketlere düşmanca tavırlar takınmaları, TİP'in en bilinçli, en militan üyelerini haysiyet divanları kanalıyla tasfiye etmeleri, basın ve yayın yoluyla verdikleri resmî demeçlerinde nedense emperyalizmi hep unutmuş olmaları yetmiyormuş gibi, son olarak da, Türkiye'de kurulu düzenin en gerici unsurlarını temsil eden ağa takımıyla üç-beş oy uğruna işbirliğine girişmeleri sadece TİP'e umut bağlamış nice devrimciyle alay etmek değil, aynı zamanda yerli ve yabancı hâkim sınıfların tahakkümünden kurtulmanın özlemi içinde kıvranan Türkiye halkını hâkim sınıflara satmaktır.

İşte budur, Türkiye'nin biricik kurtuluş umudu olan TİP'in tepesine bağdaş kurup yerleşmiş yöneticilerin manzarası.

Şakir Keçeli Merkez Haysiyet Divanına itiraz etti

Önseçimlerde Milletvekili adayı olabilmek için pek çok dolaplar döndürülmüştür. Bu dolaplar, bugünkü yöneticilerin partiyi ne hallere getirdiğinin açık delilleridir. Sosyalist bir partinin bu kadar aşşağılık oyunlara sahne olması, o partinin sosyalist kimliğinden şüphe ettirir. İstanbulda Aybar kliğinin oynadığı oyunları geçen sayımızda açıklamıştık. Bu sayımızda oportünist Aren kliğinin de Aybar'dan farklı olmadığını gösteren belgeleri sunuyoruz. Yusuf Ziya Bahadınlı Aren kliğinin mensubudur.

Önseçimlere iki gün kala, apar topar Haysiyet Divanına verilerek partiden ihraç edilen Şakir Keçeli, Merkez Haysiyet Divanına gönderildiği itiraz dilekçesinde, kendisi hakkında ihraç kararı veren Yozgaz İli Haysiyet Divanının usul açısından yetkisizliğini, bütün açıklığı ile ortaya koyduktan sonra şöyle demektedir:

«TİP tüzüğünün 30. maddesi, İl Haysiyet Divanının üç asil ve iki yedekİ üyeden meydana geldiğini belirtmektedir. Adı geçen «geçici çıkarma kararını verenler ise iki kişidir. Üçüncü üye toplantıya iştirak ettirilmemiştir. Ayrıca, Haysiyet Divanı üyelerinden olduğu bildirilen ve bana tebliğ edilen kararda imzası bulunan Mustafa Tuğrul'un parti üyesi olmadığı Sorgun İlçe Seçim Kurulunun kesin kararı ile sabittir. Bu durumda, tek haysiyet Divanı üyesi Mustafa Zeren, yalnız başına hakkımda karar vermiştir.

Benim Haysiyet Divanına verilmemin esas nedenleri ise çok daha ilginçtir. Yozgat İl Başkanı, Merkez İlçe Başkanı ve Yusuf Ziya Bahadınlı, Sorgun Akdağmadeni ve Çekerek ön-seçim listelerini düzenlemişlerdir. Bu listelerde isimleri geçenlerin tümü partiye üye değildir. Tarafımdan yapılan itirazlar sonunda, İlçe Yönetim Kurulları, düzenlenen bu kütükleri iptal etmiştir. Ancak böyle bir itiraz yapabilmek için parti üyesi olmak gerekmektedir. Bu nedenle, beni derhal Haysiyet Divanına vermişler ve üyelik hakkımı askıya alarak diğer bölgelerde de tekrarlanan aynı oyuna karşı,aynı itirazın ileri sürülmesini önlemek istemişlerdir. Fakat, yukarıda adları sayılan ilçelerde geç davranıldığından iptal kararı alınmış, merkez ilçede ise, bu ayak oyunu etkisini göstermiştir.

Merkez İlçe Başkanı olan ve hakkımda tanıklık eden kişi, işte böyle bir muammelenin sahibi ve bana karşıt aday olan Yusuf Ziya Bahadınlı'nın adamıdır.

Ve şimdi birbirlerinin yüzlerine bakamıyacak kadar birbirlerine kırgın, karşılıklı selâm-sabahı bile kesmiş gibi görünen bu beyler, proleter devrimcilerin soluğunu enselerinde duyar duymaz, can havliyle kaynaşmakta, temeldeki sarsılmaz ittifaklarını su yüzüne çıkarmaktadırlar. Çünkü onlar sözde muhalif, özde muvafıktır. Tıpkı birbirlerine muhalif burjuva partilerinin işçi sınıfı karşısında ortaklık kurmaları gibi.

Hâkim sınıfların çıkarları, TİP yöneticilerinin ruhuna iyice işlemiştir ve bütün davranış ve düşünceleri bu ruh halinin yansımasından başka bir şey değildir. Her ne kadar içlerindeki şeytanı, SOSYALİST TÜRKİYE feryatlarıyla gizlemiye çalışıyorlarsa da...

Akın Etan

okurlardan mektuplar

Bu adam Partiden atılmalıdır

Celâl Küçük diye bir adam var Bakırköy İlçesinde.

Derby Lâstik Fabrikasının işgali sırasında, direnişi yürüten işçilere karşı «Kızıl Köpekler!» başlıklı bir bildiriyi kaleme alıyor bu adam.

Uzun süre sarı sendika başkanlığını yürütüyor şahsında. Sonra kalkıyor TİP'e giriyor ve bir süre sonra da, belli belirsiz sebeplerle istifa ediyor partiden.

Sonra tekrar müracaat ediyor TİP'e. Ve onüç gün içinde Merkez Yürütme Kurulu tarafından üyeliği kabul ediliyor. İl Yönetim Kurulu bu süre içinde kendisini Bakırköy İlçesi saymanlığına tayin ediyor.

İlçeye gelir gelmez devrimci yöndeki çalışmaların baş düşmanı ve sobotajcısı oluyor bu adam. Devrimci ilçe tabanı ile amansız bir mücadeleye girişiyor. Düzenlenen eğitim çalışmalarını dışarıdan adamlar getirerek, eşkiyalık metodları ile engellemeye çalışıyor. Bir yandan da Lâstik - İş Sendikasını eline geçirmek için oyunlar düzenliyor.

Geçtiğimiz hafta, Bakırköy İlçesinin bal konundaki «propaganda panosunda» şöyle bir slogan yer alıyordu: «**Halkımızın bağımsız mücadelesi polis kurşunları ile sindirilemez.**»

Celâl Küçük bir ihbar mektubu yazıyor mahkemeye ve «partideki bazı kanunsuz kişilerin» bunu yazdıklarını ileri sürüyor. «Bu kimselerin yakalanarak cezalandırılını» istiyor. Ve bir kaç gün sonra da kendisinin içinde bulunduğu yönetim kurulu tarafından, hiçbir gerekçe gösterilmeden haysiyet divanına verilen sekiz devrimci üyenin yayınladıkları ve sadece parti üyelerine dağıtılan bildiri hakkında, «ihbar üzerine» savcılıkta 142. maddeden ifade veriyor bu sekiz arkadaş!...

Bu adam Türkiye İşçi Partisinden atılmalıdır! Bilimsel sosyalizmin ilkeleri doğrultusunda parti yöneticilerinin oportünizmine karşı mücadele veren bir çok devrimci arkadaş TİP'den atılırken, haklarında kongre kararı olmasına rağmen ihraç edilen arkadaşların partiye dönmeleri engellenirken, devrimcilikle uzaktan yakından hiçbir ilgisi olmayan böyle birinin parti içinde barındırılması ve hatta kendisine sorumlu görevler verilmesi, en azından, tamiri kolay olmayan bir suçtur.

Haydar Muşlu

Yöneticiler yalan söylememeli

Cumhuriyet gazetesinin orta sayfasında partilerin niteliği belirtilirken, bizim, Adana'da liste başında olan Hüseyin Korkmaz'ın fotoğrafı ve kendisinin fakir bir ailenin çocuğu olduğu ve işçi olduğu reklâm edilmektedir riyakârca. Halbuki kendisine babasından, kayınbabasından miras toprak kaldığı gibi, birde traktörleri var, kendisi de işçi değil, 1300 lira aylık alan bir memur.

Adaylarımız hakkında yalan bilgiler vermek bizlere hiçbir menfaat sağlamaz. Bu ancak oportünistlerin fayda göreceği bir oyundur. Ve bir sosyalist parti böyle şeylere tenezzül etmez. Etmemelidir.

Gerçeğin böylece bilinmesi lâzımdır.

Hacı Karaçorlu
Ceyhan eski ilçe başkanı

«Anti-emperyalist mücadele için yetişmiş daha üç oğlum var!»

Em. Bnb. Hasan Özgür

Kahta'lı yiğit devrimci Mehmet Cantekin'i kaybedeli bir aya yaklaşıyor.. Cantekin partimizin üyesi idi. Bir yandan oportünizme bir yandan emperyalizme karşı mücadele veren bir proleter sosyalisttiydi.

Onu özel okullara karşı verilen bir dövüşte kaybettik.

Işık Mimarlık Özel Yüksek Okulu öğrencilerinin patrona karşı verdikleri mücadele güçlenince devrimci saflarda yılgınlık yaratmak için siyasi iktidarın da ortaklığı ile bir tertip hazırlandı. Patronu protesto için okulun önünde toplananlar, kiralık kaatillerin silâh sesleri ile karşılandı. İşte Cantekin kardeşimiz bu saldırıda can verdi. Daha geçenlerde, Vietnam halkının önderi Yılmaz Savaşçı Ho Şi Minh'in ölümünde «bizlerde onun gibi halkımızın yiğit mücadelesini görerek içimiz rahat ölebilecek miyiz?» demişti.

Mehmet Cantekin'in özlemi, o bunları görememiş olsa da mutlaka gerçekleşecektir. Latin Amerika halkları emperyalistleri ve onların işbirlikçilerini nasıl kovacaksa, kahraman Vietnam halkı Amerika'yı son nefesine kadar nasıl yurdundan söküp atacaksa, ilk millî kurtuluş savaşını vermiş olan kahraman Türkiye Halkı da Amerikan emperyalizmine, işbirlikçilerine, ve onların uşakları kiralık kaatillere, unutamıyacakları bir ders verecektir. Cantekin'in özlediği günler de mutlaka gelecektir.

Binlerce Ankara'lı Taylan'ı sol yumrukları havada, bağımsızlık türküleri söyliyerek toprağa vereli daha çok olmadı. Ankaradan İÜTB. kongresini takip etmek ve Mehmet Cantekin'in anılmasında bulunmak için gelen Taylan Özgür, Cantekin'in anma töreninden dönüşte Hürriyet meydanında kahbece arkadan kurşunlandı. O millî mücadelemizin ilk meşalesini yakanlardandı. ODTÜ de Amerikan casusu, Vietnam kasabı Komer'in arabasını yakanlardan, tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye uğruna en önde savaşanlardandı.

Taylan'ın polis kurşunu ile ölmesi, Mehmet'in bir tertip'e kurban olması bize bir gerçeği öğretmiştir. İşbirlikçi iktidar proleter devrimcilerinden korkmaktadır. Çünkü onlar, millî kurtuluş hareketimizin öncülüğünü yapacak olan işçi sınıfı ve topraksız köylülerle devrimci bağlar kuran gerçek sosyalistlerdir. Onlar proleter sosyalizmine inanmış ve bunun gerçekleşmesi için, Lenin'in dediği gibi «emperyalizme karşı mücadeleyi oportünizme karşı mücadele ile birlikte yürüten gerçek militanlardı.

Devrimci saflar, her kayıptan alınması gereken dersi alarak, saflarını çoğaltıp çelikleştirerek doğru devrimci stratejimiz ışığında daha da bilinçlenerek çıkacaktır. Halkımızın emperyalizme, karşı mücadeleleri güçlenecek, onları devrim şehitlerinin kanında boğacaktır.

YAŞASIN EMPERYALİZME KARŞI DÖVÜŞEN TÜM DÜNYA HALKLARI!

YAŞASIN İLK MİLLI KURTULUŞ SAVAŞINI VEREN KAHRAMAN TÜRKİYE HALKI!

YAŞASIN HALKIMIZIN MİLLİ KURTULUŞ MÜCADELESİ!

DUYURU

Türkiye İşçi Partisi'ni oportünizmden ve şimdiki oportünist yöneticilerinden kurtararak, proleteryanın siyasi öz örgütü payesine yükseltmek için proleter devrimcileri tarafından yürütülen mücadele gün geçtikçe yaygınlaşmakta ve güç kazanmaktadır.

Bu mücadelenin yayın organı olarak çıkan DEVRİMCİ TİP HABERLERİ de bu mücadelenin önemli bir parçasıdır.

O'nu, yazılarınla destekle, haber gönder, mücadeleni duyur, bağ kur!

Oportünizmin yalanları ile kafaları bulandıran iyi niyetli ve partiye bağlı TIP üyesi ve hatta militalarının bu bulanıklıktan kurtulması ve doğru devrimci çizgide daha aktif mücadele verebilmesi için:

O'nu, tanıt, okut!

İlk iki sayısının bir kısmı tanıtmak amacı ile ücretsiz dağıtılan DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'nin böyle bu mali güçlüğe devamlı dayanabilmesi güçtür.

Devrimci dayanışma her konuda olduğu gibi, bu konuda da kaçınılmazdır. DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'ne mali destek sağlamak her gerçek devrimcinin görevidir. Bu yüzden:

O'nu, mali yönden destekle!

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ yalnızca TİP içinde dağıtılmakta, parti dışına çıkarılmamaktadır. Bu yüzden, DEVRİMCİ TİP HABERLERİNE abone olmayanlar için O'nu okumanın başka bir yolu yoktur. Üçüncü sayıdan itibaren yalnızca abonelere göndereceğimiz DEVRİMCİ TIP HABERLERİNE

abone ol, abone kaydet!

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ: On beş günde bir yayınlanır, siyasi dergi * Sahibi ve sorumlu müdürü : Faruk Haksal * İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Divanyolu Cad. No. 83/3 — Sultanahmet - İstanbul * Tel : 27 39 61 * Ankara temsilciliği : Süleyman Sırrı Sok. No. 2/12 Yenişehir/ Ankara * İzmir temsilciliği : Atatürk Cad. 368/2 Alsancak/İzmir * Dizgi : Yüksel matbaası * Baskı : Dilek matbaası * Fiatı : 50 Krş. * Yıllık abonesi : 10 TL, Avrupa uçak : 30 TL, İlân san. : 10 TL.